

דף כה.

עין משפט א.ב.

יו"ד סימן שמ פעיף ז

ז. ח. על חכם ות"ח ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומרה קורעין עליו, אפי' אחר קבורה ביום השמועה אם הוא בתוך ל' יום, וקורע עליו בשעת הספדו^ה.

הגה: לא קרע עליו ביום שמועה וכבר עבר זמן הספדו ולא קרע, שוב אינו קורע.

ז. ט. קורעין על חכם או ת"ח עד שמגלין את לבם, וכבר נהגו ת"ח בכל מקום לקרוע זה על זה טפה אע"פ שהם שוים, ואין אחד מהם מלמד חבירו.

הגה: וי"א דאין קורעין על חכם אלא א"כ הוא רבו או שיודעין משמועותיו שחדש, וכן נהגו להקל במדינות אלו.

עין משפט ג.

יו"ד סימן שמ פעיף יז

ז. כא. על חכם חולץ כתף מימין ועל אב בי"ד של שמאל, ועל נשיא מכאן ומכאן, ועל אביו ואמו או רבו מובהק רצה של ימין רצה של שמאל או שניהם.

הגה: וי"א דבזה"ז לא נהגו לחלוץ כתף כלל וכן נוהגין.

עין משפט ד.

יו"ד סימן תא פעיף ד

עיין לעיל דף כד: עין משפט כ

עין משפט הו.

יו"ד סימן שמ פעיף ו

ז. ו. על אדם כשר שאינו חשוד על שום עבירה ולא על ביטול מצוה

ה. ובשעת הספדו היינו בתוך ל' יום, אבל לאחר ל' יום אפי' בשעת הספדו אין קורעין, כ"כ הרא"ש בשם הראב"ד.

*****
את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777
email: minchat.aaa@gmail.com

אע"פ שאינו גדול בתורה, אע"פ שלא עמד עליו בשעת יציאת נשמה קורעין עליו, והוא שזה יהיה בין מיתה לקבורה^י.

ז. תלמידי חכמים פטורים מקריעה^י.

הגה: וי"א דאין חייב קריעה על אדם כשר אא"כ עמד בשעת יציאת נשמה, אבל חייב לבכות ולהתאבל עליו וכן נהגו להקל.

עין משפט ז. יו"ד סימן שמו פעיף ה

ה. ה. העומד בשעת יציאת נשמה של איש או אשה מישראל חייב לקרוע^ח, ואפי' אם המת לפעמים עשה עבירה לתיאבון או שבשביל טורח נמנע מלעשות מצוה.

הגה: הרגיל לעשות עבירה אין מתאבלין עליו וכ"ש על מומר לע"ז.

הגה: וי"א שמומר שנהרג בידי עכו"ם מתאבלים עליו, וכן מומר קטן שהמיר עם אביו או אמו שהוא כאנוס מתאבלין עליו, וי"א דאין מתאבלין וכן עיקר.

הגה: הפורשים מדרכי ציבור, אע"פ שאין מתאבלין עליהם מ"מ מתאבלין על בניהם.

עין משפט זז. יו"ד סימן שמו פעיף לז

לז. לו. הרואה ס"ת שנשרף^ט או תפילין או אפי' מגילה אחת מהנביאים

ו. מ"מ דוקא בפניו ויש חולקין גם שלא בפניו, והיום נהגו להקל בכל ענין. ש"ך ס"ק י"ב.

ז. ודעת הראב"ד והרא"ש דגם ת"ח חייב. ש"ך ס"ק י"ג.

ח. שאין לך ריק שבישראל שאין בו תורה ומצוה, ומשום כך קורעין גם על אשה.

אבל קטן אין קורעין עליו אלא בקטן שלמד מקרא. ט"ז ס"ק ב'.

ט. וה"ה נקרע ונחתך ונמחק בזרוע בין מישראל בין מעכו"ם דהכל תלוי כשרואה חילול ה', ב"ח. ואפשר כיון שגם בגויל ישנם סודות שהריאות שאינה מוקפת גויל פסולה על כן קורע גם על הגוילים.

אבל אם היה דליקה ולא יכול להציל ונשרף וכיוצא בזה בלי חילול ה' א"צ קריעה.

או הכתובים, קורע שתי קריעות אחת על הכתב ואחת על הגויל, ודוקא ששורפין אותו בכח וכמעשה שהיה.

עין משפט ט.

יו"ד סימן שמ סעיף ז

ז. ח. על חכם ות"ח ששואלין אותו דבר הלכה בכל מקום ואומרה קורעין עליו, אפי' אחר קבורה ביום השמועה אם הוא בתוך ל' יום, וקורע עליו בשעת הספדו.^ז

הגה: לא קרע עליו ביום שמועה וכבר עבר זמן הספדו ולא קרע, שוב אינו קורע.

ז. ט. קורעין על חכם או ת"ח עד שמגלין את לבם, וכבר נהגו ת"ח בכל מקום לקרוע זה על זה טפח אע"פ שהם שוים, ואין אחד מהם מלמד חבירו.

הגה: וי"א דאין קורעין על חכם אלא א"כ הוא רבו או שיודעין משמועותיו שחדש, וכן נהגו להקל במדינות אלו.

עין משפט י.

יו"ד סימן שנג סעיף ב

א.ב. א. אין מניחין ס"ת על מטתו של חכם.^ב

עין משפט כ.

יו"ד סימן רפב סעיף ז

ז. ח. אסור לישב על המטה ל שספר תורה עליה.

י. ובשעת הספדו היינו בתוך ל' יום, אבל לאחר ל' יום אפי' בשעת הספדו אין קורעין, כ"כ הרא"ש בשם הראב"ד.

כ. ממור"ק דף כ"ה ע"א, אבל להניחו לפניו ע"ג ספסל מותר, וכ"כ הפרישה. ש"ך.

ל. וראוי להחמיר שיהיה מקום ס"ת גבוה ממנו עשרה טפחים ולא פחות מג' טפחים, ב"י, וכתב הש"ך בס"ק ח' דזה ממידת חסידות אבל מדינא מספיק בגובה טפח לכו"ע.

ולכאורה היה נראה לאסור לשבת ע"ג ארגו שיש בו ספרים, כמ"ש הט"ז בס"ק ד', אבל אחר העיון יש להתיר דהתוס' במנחות ל"ב ע"ב פוסקין כר"י דמותר לישב על המטה שס"ת עליה ע"ש בשירי ברכה על השו"ע וא"כ גם בספסלים שבביהכ"ס שיושבים עליהם ויש שם טליתות ותפילין ומחזורים יש להם על מה לסמוך ע"ש. ועיין בפ"ת אות ח' מהב"ח.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 05841504777 email: minchat.aaa@gmail.com

הגה: וכ"ש שאסור להניח הס"ת על גבי קרקע ^מ וה"ה שאר ספרים ^נ.

ואפי' על המדרגות שעושין לפני ארון הקודש, ולא יניח אדם ס"ת על ברכיו ושני אצילי ידיו עליו וה"ה על שאר ספרים.

עין משפט ל.מ. יו"ד סימן שנג סעיף ג.

ג. כבודו של חכם להוציאו דרך הפתח, ולא לשלשלו דרך גגות; ובמטה ראשונה, ולא לשנותו ממטה למטה.

עין משפט נ. יו"ד סימן שמה סעיף ח.

ה. ח. ארון מת העובר ממקום למקום אם השדרה והצלעות קיימות ^ס עומדים עליו בשורה, ואומרים עליו ברכת אבלים ותנחומי אבלים אם יש אבלים שמתאבלים עליו.

עין משפט ס. יו"ד סימן שמ סעיף יז.

י. כ. כל הקורע על חכם שמת כיון שהחזירו פניהם מאחורי המטה יכול לתפור הקרע בתפירה בלתי שוה, והיינו שולל ומאחה למחר. ועל רבו מובהק שולל למחר ואינו מאחה לעולם.

יא. כא. על חכם חולץ כתף מימין ועל אב בי"ד של שמאל, ועל נשיא מכאן ומכאן, ועל אביו ואמו או רבו מובהק רצה של ימין רצה של שמאל או שניהם.

הגה: וי"א דבזה"ז לא נהגו לחלוץ כתף כלל וכן נוהגין.

מ. עיין בפ"ת ס"ק ז' דאם נפלו ספרים הרבה בפעם אחת ע"ג קרקע שיגביהם כאחד, ולא אחד אחד ע"י שיהוי. כגון ע"י נשיקה וכדו'.

נ. הש"ך בס"ק ט' הביא בשם הרב מנוח דוקא בזמן שאין בית המדרש אבל בזמן בית המדרש והמקום צר לתלמידים מותר לישב בשוה עם הספרים והפירושים, וסיים שאין להקל בדבר שלא יראה כמזלזל בכבוד הספרים.

ס. מברייתא במו"ק כ"ה ע"א.

דף כה :

עין משפט א.

יו"ד סימן רמב פעיף כה

כה. לג. כשמת רבו קורע עליו כל בגדיו עד שמגלה לבו ע.

וי"א שאינו קורע אלא טפח, ואינו מאחה לעולם פ, ומתאבל עליו בחליצה וכל דיני אבילות במקצת יום המיתה, או מקצת יום השמועה.

ע. מזה ששנה רבו לאביו. מו"ק כ"ו ע"א.

פ. זה לכו"ע. ש"ך ס"ק מ"ד.